

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, PhD. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobce: **S. S.**, narozený dne X
státní příslušnost Řecká republika
bytem v České republice X
zastoupený obecným zmocněncem JUDr. R. H.
adresa pro doručování: X

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 7. 2018, č. j. MV-57933-6/SO-2018,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Rozhodnutím Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 8. 3. 2016, č. j. OAM-3045-20/ZR-2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), bylo žalobci podle § 87l odst. 1 písm. a) a e) zákona

č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zrušeno povolení k trvalému pobytu z důvodu opakovaného páchaní úmyslné trestné činnosti žalobcem, za kterou byl třikrát pravomocně odsouzen, z toho naposledy k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Na základě odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 25. 7. 2018, č. j. MV-57933-6/SO-2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým změnila prvostupňové rozhodnutí tak, že žalobci zrušila platnost povolení k trvalému pobytu a zároveň mu stanovila lhůtu k vycestování z území.

II. Stanoviska účastníků řízení

2. Žalobce se domáhá zrušení správních rozhodnutí obou stupňů a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů a nedostatečně zjištěný skutkový stav stran přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Nebyly zjištěny všechny skutečnosti, které musí být naplněny pro konstatování, že žalobce závažným způsobem narušuje veřejný pořádek a jeho další pobyt na území je z tohoto důvodu nežádoucí. Nebyly dostatečně zjištěny a zohledněny individuální okolnosti života žalobce ani přihlédnuto k jeho celkové životní situaci. Bylo namístě vyslechnout žalobce, jeho manželku a dceru. Napadeným rozhodnutím bylo zásadně zasaženo i do soukromého a rodinného života žalobcovy manželky a dcery. Správními orgány nebylo přihlédnuto k zásadním osobním a rodinným vazbám žalobce v České republice. V případě žalobce byly dány mimořádné okolnosti, v důsledku kterých nemělo být aplikováno ustanovení § 87l odst. 1 písm. a), e) zákona o pobytu cizinců. Napadené rozhodnutí je v rozporu s principy lidskosti.
3. Žalovaná ve svém vyjádření odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a spisový materiál a navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Podotýká, že zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu žalobce nemá za následek jeho vyhoštění. Žalobce může na území pobývat v rámci volného pohybu občanů státu Evropské unie. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2018, č. j. 9 Azs 94/2018-34 (všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), uvádí, že již samotný výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody je nutné brát za mnohem intenzivnější narušení rodinného a soukromého života žalobce, než je zrušení trvalého pobytu. Dále uvádí, že je na cizinci, aby přesvědčivým způsobem tvrdil, resp. nabídl důkazy o tom, že v jeho případě existuje překážka bránící vydání rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu. Nebylo nutné provádět výslech žalobce ani členek jeho rodiny, neboť skutečnost těchto vztahů nebyla správními orgány zpochybňována.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalované v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Při rozhodování soud vycházel z obsahu správního spisu, nad jehož rámec nebylo potřeba provádět dokazování (listinné důkazy, které při jednání soudu žalobce předložil, soud neprováděl z důvodu, že měly prokazovat skutečnosti, které nastaly po vydání napadeného rozhodnutí – aktuální zaměstnání žalobce a aktuální zdravotní stav jeho manželky).

5. Předmětem posuzované věci je otázka naplnění podmínek pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu žalobce, a to především z hlediska závažného narušení veřejného pořádku žalobcem a z hlediska přiměřenosti dopadu rozhodnutí o zrušení platnosti takového pobytového oprávnění do soukromého a rodinného života žalobce.
6. Podle § 871 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců ministerstvo vnitra rozhodnutím zruší povolení k trvalému pobytu, jestliže držitel tohoto povolení ohrožuje bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušuje veřejný pořádek, není-li zahájeno řízení o správním vyhoštění, a to za podmínky, že rozhodnutí bude přiměřené z hlediska zásahu do jeho soukromého nebo rodinného života.
7. Podle § 871 odst. 1 písm. e) pak ministerstvo vnitra povolení k trvalému pobytu zruší, jestliže byl držitel povolení pravomocně odsouzen soudem České republiky za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, a to za podmínky, že rozhodnutí bude přiměřené z hlediska zásahu do jeho soukromého nebo rodinného života.
8. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců správní orgán při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je přitom povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu vnitra veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.
9. Povolení k trvalému pobytu lze na základě citovaných ustanovení zrušit pouze tehdy, pokud jsou kumulativně splněny následující dvě podmínky. Za prvé, cizinec a) ohrožuje bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušuje veřejný pořádek (a současně není zahájeno řízení o správním vyhoštění), nebo b) byl pravomocně odsouzen soudem České republiky za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Za druhé, zrušení trvalého pobytu cizince musí být přiměřené z hlediska zásahu do jeho soukromého a rodinného života. Pokud jedna z těchto dvou podmínek není splněna, nelze povolení cizince k trvalému pobytu zrušit.
10. Krajský soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřuje v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a v nedostatku důvodů rozhodnutí. K tomu zdejší soud uvádí, že rozhodnutí správního orgánu může být nepřezkoumatelné buď pro nesrozumitelnost (nelze seznat určitý a jednoznačný výrok, jde o výrok s obsahem rozporuplným, nevykonatelným apod.), nebo pro nedostatek důvodů (odůvodnění je v rozporu s výrokem nebo uvádí jiné důvody než ty, v nichž má mít dle zákona oporu, odůvodnění postrádá rozhodný důvod pro výrok, bez něhož nelze dospět k učiněnému závěru, nebo neobsahuje žádné hodnocení provedených důkazů a závěr z nich učiněný, popřípadě učiněný závěr z něj neplyne). Ani jednu z těchto vad soud v případě napadeného rozhodnutí neshledal. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, jak žalovaná rozhodla (v čem prvostupňové rozhodnutí změnila), stejně jako důvody, proč takto rozhodla: 1) pravomocné odsouzení žalobce soudem České republiky za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody; dále 2) závažné narušování veřejného pořádku žalobcem spočívající v páčání závažné a opakované úmyslné trestné činnosti, zatímco uvedla, že 3) délka pobytu žalobce na území České

republiky či jeho rodinné vazby k manželce a dítěti nelze považovat za dostatečné důvody pro odhlédnutí od naplnění důvodu pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu a nelze jen na jejich základě dovozovat, nepřiměřený dopad do rodinného a soukromého života žalobce.

11. Krajský soud neshledal ani žádné pochybení správních orgánů při pořizování podkladů rozhodnutí. Skutečnost svědčící o naplnění dikce § 87l odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců byla prokazována pravomocným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 6. 3. 2017, sp. zn. 8 T 9/2017 (jenž je součástí správního spisu), kterým byl žalobce odsouzen za spáchání zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců se zařazením do věznice s dozorem. Závěr o naplnění tohoto důvodu je podle názoru soudu jasně podložen a žalobce fakticky ani nezpochybňuje, že by jej nenaplnil.
12. Za účelem posouzení, zda žalobce závažným způsobem narušuje veřejný pořádek ve smyslu § 87l odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, pak správní orgán prvního stupně opatřil opis z evidence rejstříku trestů a rozhodnutí trestních soudů, svědčící o opakovaných, dlouhodobých útocích žalobce na zájmy chráněné trestním zákoníkem, nedostatečné účinnosti dosavadních odsouzení žalobce a brzké recidivě, ve které správní orgány spatřují hrozbu závažného narušení veřejného pořádku do budoucna.
13. Co se týče přiměřenosti rozhodnutí stran jeho dopadu do rodinného a soukromého života žalobce, správní orgány nepominuly, že žalobce má na území České republiky manželku a dceru, nezpochybňovaly žalobcem a jeho manželkou tvrzenou hlubokou citovou vazbu mezi všemi členy rodiny, nicméně porovnáním existujících rodinných vazeb žalobce s jeho závažnou trestnou činností vedoucí k opakovaným trestům odnětí svobody shledaly, že zrušení platnosti trvalého pobytu je za daných okolností zcela přiměřené, neboť přiměřenost zásahu do života cizince je nutno vždy odvíjet od intenzity porušení veřejného pořádku.
14. Krajský soud na základě výše uvedeného uzavírá, že žalovanou uvedené a hodnocené skutečnosti odpovídají podkladům obsaženým ve správním spisu, resp. správním orgánem prvního stupně zjištěným skutečností. Napadené rozhodnutí dle názoru zdejšího soudu obsahuje dostatečnou argumentaci jak co do hodnocení zjištěných skutečností ohledně trestné činnosti žalobce ve vztahu k pojmu narušení veřejného pořádku, tak co do hodnocení zjištěných skutečností ve vztahu k přiměřenosti zásahu rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobce. S ohledem na obsah správního spisu nemá zdejší soud ani za to, že by skutková zjištění provedená správním orgánem prvního stupně byla jakkoli nedostatečná ve vztahu k závěrům učiněným v prvostupňovém, resp. napadeném rozhodnutí. Krajský soud se přitom, jak bude uvedeno níže, s úvahami žalované plně ztotožňuje.
15. Dle žalobce v napadeném rozhodnutí absentují „zcela či částečně“ úvahy o rozhodných skutečnostech pro možnost zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu, jako je délka pobytu žalobce na území, věk, zdravotní stav, rodinné a ekonomické poměry, společenská a kulturní integrace žalobce v České republice a intenzita jeho vazeb. Takovému tvrzení žalobce zdejší soud nepřisvědčuje. Obsah napadeného rozhodnutí hovoří o pravém opaku, když žalovaná v rámci hodnocení skutečností majících vliv na odnětí pobytového

oprávnění žalobce nepominula ani jeho věk (str. 6), ani jeho zdravotní stav (str. 5), délku pobytu žalobce na území (str. 6), rodinné poměry a ekonomické poměry (str. 4, 5, 6), či společenskou a kulturní integraci na území České republiky (str. 6). Stěžejní ale především je, že žalovaná naplnění podmínek pro zrušení povolení k trvalému pobytu žalobce hodnotila ve vzájemném souhrnu skutečností pro to rozhodných. Nelze jí vyčítat, pokud se některým žalobcem tvrzeným faktorům věnovala toliko v rozsahu žalobcem tvrzeným (srov. např. žalobcem tvrzené, avšak nijak nekonkretizované existující přátelské vztahy a sociální zázemí), neboť není úkolem správních orgánů z vlastní iniciativy vyhledávat a opatřovat důkazy svědčící ve prospěch cizince, tedy ani ty, které by se týkaly nepřiměřenosti tvrzeného zásahu do soukromého a rodinného života cizince (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, č. j. 9 As 142/2012-21). Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 2. 2014, č. j. 8 As 109/2013-34, „[j]iž vůbec pak není nezbytné, aby se správní organ výslovně vyjadřoval ke všem kritériím uvedeným v § 174a zákona č. 326/1999 Sb.“. Žalovaná není povinna explicitně uvádět samostatnou úvahu ke každému z výše jmenovaných kritérií, pokud z jejího rozhodnutí jako celku vyplývá, že se danými úvahami při posuzování přiměřenosti zásahu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce řídila. Vzhledem k tomu, že takové úvahy jsou z napadeného rozhodnutí jasně seznatelné, nespátřuje soud v tomto ohledu napadené rozhodnutí jakkoli vadné či nedostatečné.

16. Dále je nutno poznamenat, že uvedené skutečnosti příkladmo jmenované v § 174a zákona o pobytu cizinců se váží k hodnocení přiměřenosti zásahu rozhodnutí do rodinného a soukromého života cizince. Jestliže podle žalobce nemohla žalovaná učinit závěr o závažném narušování veřejného pořádku žalobcem, nepřihlédla-li k těmto skutečnostem, pak takové konstrukci žalobce zdejší soud nepřisvědčuje.
17. Pro možnost konstatovat v konkrétní věci porušení veřejného zájmu závažným způsobem a aplikovat § 87l odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců je nutno zabývat se v první řadě povahou jednání cizince, tedy posoudit, zda toto jednání představuje skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2013, č. j. 5 As 73/2011-146, publ. pod č. 2882/2013 Sb. NSS). Je třeba přihlédnout i ke všem relevantním okolnostem, které mohou mít vliv na závažnost jednání cizince a posouzení hrozby budoucího narušování veřejného pořádku. Mezi takové skutečnosti patří nejen charakter a závažnost spáchané trestné činnosti, ale i další okolnosti, např. místo spáchání trestného činu, doba, která uplynula od jeho spáchání, apod.
18. Závěr žalované o závažném narušování veřejného pořádku žalobcem byl vyvozen ze skutečností svědčících o úmyslné, opakované, závažné drogové trestné činnosti páchané žalobcem, přičemž zločiny na úseku distribuce drog jsou považovány za jedny z nejzávažnějších. Bylo-li jednání žalobce, za které byl trestně odsouzen, soudem kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin, zcela jistě lze takové jednání podřadit pod zvlášť závažné narušení veřejného pořádku ve smyslu § 87l odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Výroba a distribuce pervitinu je, s ohledem na základní hodnoty státu, do které jsou tímto jednáním narušovány (zdraví a bezpečnost), závažným zásahem do veřejného pořádku České republiky. K povaze drogové trestné činnosti se ve vztahu k naplnění pojmu „závažné narušení veřejného pořádku“ již několikrát vyjádřil také Nejvyšší správní soud. Příkladmo lze uvést rozsudek ze dne 23. 3. 2017, č. j. 2 Azs 50/2017-45, ve kterém Nejvyšší správní soud konstatoval, že prodej pervitinu představuje narušení veřejného

pořádku závažným způsobem, či rozsudek ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 Azs 65/2017-31, v němž opatření látky, která obsahovala heroin, s úmyslem ji dále distribuovat, vyhodnotil Nejvyšší správní soud jako závažné narušení veřejného pořádku. V době rozhodování žalované byl ještě žalobce ve výkonu trestu odnětí svobody, s délkou trvání do 20. 6. 2021, v případě žalobce tedy vůbec nebylo možné hovořit o tom, že by – vzhledem k období, do kterého mu byl trest uložen – v době vydání rozhodnutí již nepředstavoval pro veřejný pořádek riziko.

19. Správními orgány bylo přihlédnuto nejen k trestněprávní dimenzi posuzovaného jednání žalobce, nýbrž i ke konkrétním jeho aspektům, jakož i k míře jeho závažnosti. Tyto úvahy, dle názoru zdejšího soudu plně přezkoumatelné, přiléhavé, srozumitelné a dostatečné, pak byly základem pro konstatování narušení veřejného pořádku žalobcem. Z údajů dostupných o žalobci je patrné, že se dlouhodobě (od roku 2011) a opakovaně pohybuje v prostředí na hranici zákona. Byl v minulosti třikrát pravomocně odsouzen, a to pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, pro přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy a zvláště závažný zločin výroby a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedu a pro zvláště závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy. Odsouzení žalobce, pro které mu bylo odňato pobytové oprávnění, tak evidentně není v životě žalobce jevem ojedinělým – naopak se jeví jako logický důsledek jeho dlouhodobého způsobu života na hraně zákona či za ní. Takovýto způsob života nepochybně a s velkou rezervou přesahuje hranici vymezenou zákonem jako závažné narušení veřejného pořádku. Poznatky o žalobci vyvolávají důvodné podezření, že by mohlo jít o profesionálního, dlouhodobě takto působícího distributora drog zběhlého ve fungování v rámci kriminálního prostředí.
20. K vysloveným úvahám žalované zdejší soud dodává, že odsouzení pro zvláště závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy spadá dle judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 19. 10. 2016, č. j. 2 Azs 147/2016-30) pod důvod, pro který je i přes zásah do rodinného a soukromého života cizince přiměřeně zrušit mu povolení k trvalému pobytu. Výše uvedené platí rovněž pro zvláště závažný zločin výroby a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedu. Nejvyšší správní soud v posledně citovaném rozsudku, týkajícím se skutkově obdobné věci (zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu v návaznosti na pravomocné odsouzení za spáchání zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy), uvedl, že *„[s]těžovatel si měl a mohl být při páčání natolik závažného úmyslného trestného činu vědom veškerých možných důsledků, které s sebou odhalení předmětné trestné činnosti ponese, a to jak v rovině trestněprávní, tak i rovině zákona o pobytu cizinců (srov. např. náleží Ústavního soudu ze dne 18. 2. 1999, sp. zn. IV. ÚS 108/97). Žije-li na území státu, jehož není občanem, musí počítat s tím, že zavrženíhodné jednání směřující proti závažným právem chráněným zájmům toho státu, jehož se dopustí, může mít s velkou pravděpodobností za následek, že daný stát ukončí právo stěžovatele na jeho území pobývat. Stěžovatel tak mohl a měl předpokládat, že svým jednáním vystaví obtížím spojeným s ukončením svého kvalifikovaného pobytového režimu v České republice vedle sebe sama i své rodinné příslušníky, a o to více se měl zavrženíhodného jednání vyvarovat“*. Tyto závěry se plně uplatní i v nyní projednávaném případě (obdobně za podobné skutkové situace viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2017, č. j. 5 Azs 274/2016-42).

21. V dané situaci rodinné vazby žalobce k manželce a zletilé dceři nepřevážily nad veřejným zájmem na tom, aby na území České republiky neměli cizinci, kteří se na jejím území dopustili závažné trestné činnosti výše specifikovaného charakteru, trvalý pobyt, což zákonodárce promítl právě do § 87l odst. 1 písm. a) a e) zákona o pobytu cizinců. Jinými slovy v případě drogové trestné činnosti žalobce nemůže být zásah do jeho soukromého a rodinného života způsobený odnětím tohoto typu pobytového oprávnění shledán natolik závažným, aby převážil nad veřejným zájmem na ochraně veřejného pořádku. Z hlediska základních zájmů státu je těžko představitelné, že mohlo být za dané situace odnětí statusu trvalého pobytu bez dalšího vnímáno jako objektivně nepřiměřené s poukazem na skutečnost, že žalobce má na území České republiky manželku a zletilou dceru. Nebylo proto ani důvodu, aby prvostupňový orgán či žalovaná prováděli výslech manželky a dcery žalobce jako svědků, nadto za situace, kdy fungující rodinné vazby žalobce nebyly nikterak zpochybněny.
22. Žalobcem tvrzená rodinná situace není jakkoli specifická, natož snad mimořádná, aby sama o sobě vylučovala aplikaci § 87l odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Jak už bylo uvedeno výše, povaha a závažnost trestné činnosti páchané žalobcem, její recidiva a dlouhodobost jsou faktory o mnohem větší intenzitě než skutečnost, že žalobce má v České republice manželku a zletilou dceru. Rodinné zázemí žalobce nemůže fungovat jako pojistka proti dopadům žalobcovy drogové trestné činnosti. Spatřuje-li žalobce v důsledcích napadeného rozhodnutí rozpor s principy lidskosti, nelze než jej v první řadě odkázat na rekapitulaci jeho dosavadního způsobu života v České republice, který vypovídá především o vytváření patologických vazeb k České republice, než vazeb, z důvodu kterých by měly správní orgány upustit od aplikace ustanovení umožňujících zrušení platnosti jeho oprávnění k trvalému pobytu. Nutno podotknout, že svým jednáním žalobce také citelně oslabuje své rodinné vazby, neboť jeho přímým důsledkem jsou dlouhodobá odloučení vyvolaná výkonem trestu odnětí svobody.
23. Žalovaná ani krajský soud nerozporují, že napadené rozhodnutí může znamenat určitý zásah do rodinných vazeb žalobce, nicméně vzhledem k povaze jím páchané trestné činnosti se nejedná o zásah nepřiměřený, nadto za situace, kdy žalobce napadeným rozhodnutím je toliko odebráno nejvyšší pobytové oprávnění, které může cizinec na území získat. Napadené rozhodnutí nevylučuje pobyt žalobce na území České republiky na základě jiného typu pobytového oprávnění, kterým disponuje *ex lege* z titulu občanství Evropské unie, ani jiný možný způsob realizace společného rodinného života žalobce s jeho manželkou a dcerou. Je nutno zopakovat, že se žalobce do své obtížné situace dostal vlastní trestnou činností, přičemž za toto jednání nese veškerou odpovědnost, která částečně dopadá i na jeho rodinu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2019, č. j. 1 Azs 222/2019-24). Jakožto cizinec trvale pobývajícím na území České republiky si žalobce mohl a měl být vědom toho, že svým závažným protispolečenským jednáním může o získaný nejvyšší stupeň pobytového oprávnění přijít (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 Azs 65/2017-31).

IV. Shrnutí a náklady řízení

24. Ve světle výše uvedeného krajský soud uzavírá, že správní orgány řádně reflektovaly žalobcovy rodinné vazby, nicméně, vzhledem k jím spáchané závažné a úmyslné trestné činnosti, za kterou byl opakovaně pravomocně odsouzen, z toho jednou k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, zásah do jeho soukromého a rodinného života

správně neshledaly natolik závažným, aby převážil nad veřejným zájmem na ochraně veřejného pořádku, v důsledku čehož byly splněny podmínky pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu dle § 87l odst. 1 písm. a) a e) zákona o pobytu cizinců.

25. Krajský soud tak neshledal žalobu důvodnou, a proto ji ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalované v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec její běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 9. června 2020

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu